

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 3. De Ambulatione Christi super aquas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

10. Christus discipulis nauem ingressis, conscendit montem, & in eo solus orauit, ad docendum nos; vt post editum præclarum aliquod opus à turba recedamus. & nostri ipsorum considerationem ingrediamur, examinantes errata & defectus, quos in conuersatione hominum commisimus.

11. Christus non solum declinavit turbas, quæ eum volebant facere regem, sed etiam se separauit ab Apostolis, & solus se in montem recepit, vt turba, quæ Apostolos sequebatur, eum inter illos inuenire non posset. Quare voluit nos instruere, non solum non ambiendos esse à nobis honores, & oblatos repudiandos, sed etiam omnes occasiones remouendas, ob quas compelli possimus ad eos recipiendos neque facere, quod faciunt multi, qui professione religiosi declarant quidē, vel fingunt se nec velle, nec quærere dignitates; tamen non fugiunt occasiones, imò sollicitè quærunt, & vltro se ingerunt. Et vbi oblata fuerint officia vel dignitates, promptissimè accurrunt, & manibus pedibusq; cum gratiarum actione pro summo beneficio acceptant.

MEDITATIO III.

DE AMBVLATIONE
CHRISTI SVPER AQVAS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Christus discipulis in nauiculam abire iussis, dimissâ turbâ ascendit solus in montem orare.* Mat. 14. Marc. 6.

F 5

II. *Cum*

II. Cum ageretur noctu nauicula, ipse venit, ambulans super aquas. Vnde perterrefacti discipuli, phantasma esse iudicabant.

III. Postquam dixit, Ego sum, nolite timere. S. Petrus ambulare cœpit super aquas, sed ob modicam fidem mergebatur.

PROPHETIÆ.

- Iob. 9. 1. **Q**VI extendit coelos solus, & graditur super fluctus maris.
- Psal. 76. 2. In mari via tua, & semita tua in aquis multis & vestigia tua non cognoscentur.
- Esa. 43. 3. Noli timere, quia meus es tu, cum transieris per aquas tecum ero, & flumina non operient te.

DOCUMENTA.

1. **N**Auigantibus discipulis sine Christo, subito in eos exorta est tempestas. Vide quam sit res periculosa ambulare sine Christo: vnde quando incipimus nos discedere ab oratione & Sacramentorum frequentatione, quibus communicatur nobis gratia, diuinumque auxilium, magnam causam timendi habemus, ne multis tentationibus impetamur, & salutis nostræ periculum facile incurramus.
2. Quamuis discipuli multum laborarent & sudarent, tamē nihil sine Christi auxilio **efficerent**

ficere poterant. Vnde cognoscimus in nostris tentationibus? industriam laboresque nostros, non sufficere sine auxilio Christi ad eas repellendas. Quare omne studium nostrum coniunctum esse debet fiducia in Domino, qui est nostrum refugium, nostra fortitudo, nostrum auxilium.

3. Christus cum discipuli tota nocte laborassent in mari, tandem sub finem se visendum praebens, liberauit eos. Vt doceremur, quando tentatione aliqua, vel arumna concutimur, non statim animum despondere, si Dominus in principio non succurrat, sed patienter expectare & in eum confidere: nam licet in breue tempus differat auxilium, tamen tandem copiosa consolatione & auxilio moram compensat.

4. Solet quoque Dominus differre auxilium eorum qui tribulationibus agitantur vt ex vna parte agnoscentes suarum virium imbecillitatem, occasionem habeant se humiliandi; ex alia vero videndo non suppetere auxilium nisi à Deo, discant ad eum confugere. Solet praeterea id Dominus facere ad probandam suorum feruorum fidelitatem, eosdemque ampliori corona remunerandos, quo maiores eorum extiterint labores.

5. Sapius legimus in Euangelio nauiculam Apostolorum ventorum vi in periculum venisse, nec tamen submersam: nam Dominus, vti promiserat, semper suis adest. Quare, licet in maximis tribulationibus versetur, & periculosis tentationibus agitemur, non tamen idcirco nos derelictos arbitremur, sed recordemur eius quod scriptum est. *Cum Mat. vi. ipso sum in tribulatione, eripiam eum & glo. Psal. 92. rificabo eum.*

6. Nauicula Apostolorum non uehebat homines segnes, sed fortes & validos, qui, ut habet Euangelium, inter aduersos ventos remigabant. Quo significatum est, non molles & otiosos, sed in aduersitatibus perferendis fortes, & in operibus bonis præstandis constantes ad æternæ salutis portum in Ecclesia Dei prouenturos.

7. Christus, cum adueniret ad auxilium discipulis præstandum, visus est eis phantasma. Hoc mundi huius malum est, ut licet periculis plenus sit, nec remedium habere possit nisi à Christo, tamen res diuinæ, & opera Christiano homine digna ab eo reputentur phantastica & hypocritica, & ideo homines cum magno suo spiritali detrimento ab illis abhorrent. Contra res & processus huius mundi in prudentia carnis fundati habentur ab eis pro bonis & honore dignis, & idcirco eas persequuntur, & cum exitio animarum suarum amplectuntur.

8. Quando timori discipulorum accessit terror ex insolita apparitione Christi, tunc præsens eis adfuit auxilium. Sic multis exemplis Scripturæ discimus, quando tribulationes, arumna & pericula ad summum peruenierunt, proximum adesse diuinum auxilium & remedium, & ideo nunquam desperare debemus, ille enim, uti scriptum est, noster est

Psal. 9. adiutor in oportunitatibus, in tribulatione.

9. Petrus ambulans supra mare nullum damnum ab aquis passus est, sed tantum à ventis, quorum vi ferè submersus est; sic homines spirituales & religiosi, qui per mundi contemptum pedibus suis conculcant rerum caducarum undas, etsi ab illis nullum patian-

tiantur damnum, tamen multum reformidare debent, ne vento superbiae evertantur & submergantur.

10. Aquæ, supra quas ambulavit Petrus, designant multitudinem populi. *Aqua multa. populi multi.* Illi ergo optant ambulare cum Petro super aquas, qui aucupantur principatus, Prælaturas, & gubernationem populi, atque id non ad seruiendum Deo, & ob amorem Christi, ut fecerat Petrus: sed propter dignitatem ipsam, ut in maiori sint honore, ut in mundo celebriores, atque etiam ad capiendos pisces, hoc est, ob utilitatem, quam ex subditis capere possunt. Iam si Petrus amore Christi, & à Christo vocatus committens se aquis, periculum submersionis adiit, quid fiet illis, qui ob finem non bonum & à Christo non vocati, se ipsi ingerunt & proijciunt in mare?

MEDITATIO IV.
DE FILIA CANANÆAE
A CRISTO SANATA.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- I. IESVS domū quidē ingressus, voluit latere. Sed Cananæa à finibus suis egressa, eodem veniens rogabat pro filia. Matt. 15
Marc. 7.
- II. IESVS non respondente, rogabāt pro ea discipuli, sed Christus ait, se missum ad Israelitas non ad Gentes.

F 7

III. Ma.